

LEGE Nr. 213 din 17 noiembrie 1998
privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAP. 1

Dispoziții generale

ART. 1

Dreptul de proprietate publică aparține statului sau unităților administrativ-teritoriale, asupra bunurilor care, potrivit legii sau prin natura lor, sunt de uz sau de interes public.

ART. 2

Statul sau unitățile administrativ-teritoriale exercită posesia, folosința și dispoziția asupra bunurilor care alcătuiesc domeniul public, în limitele și în condițiile legii.

ART. 3

(1) Domeniul public este alcătuit din bunurile prevăzute la [art. 135](#) alin. (4) din Constituție, din cele stabilite în [anexa](#) care face parte integrantă din prezenta lege și din orice alte bunuri care, potrivit legii sau prin natura lor, sunt de uz sau de interes public și sunt dobândite de stat sau de unitățile administrativ-teritoriale prin modurile prevăzute de lege.

(2) Domeniul public al statului este alcătuit din bunurile prevăzute la [art. 135](#) alin. (4) din Constituție, din cele prevăzute la pct. I din [anexa](#), precum și din alte bunuri de uz sau de interes public național, declarate ca atare prin lege.

(3) Domeniul public al județelor este alcătuit din bunurile prevăzute la pct. II din [anexa](#) și din alte bunuri de uz sau de interes public județean, declarate ca atare prin hotărârea a consiliului județean, dacă nu sunt declarate prin lege bunuri de uz sau de interes public național.

(4) Domeniul public al comunelor, al orașelor și al municipiilor este alcătuit din bunurile prevăzute la pct. III din [anexa](#) și din alte bunuri de uz sau de interes public local, declarate ca atare prin hotărârea a consiliului local, dacă nu sunt declarate prin lege bunuri de uz sau de interes public național ori județean.

ART. 4

Domeniul privat al statului sau al unităților administrativ-teritoriale este alcătuit din bunuri aflate în proprietatea lor și care nu fac parte din domeniul public. Asupra acestor bunuri statul sau unitățile administrativ-teritoriale au drept de proprietate privată.

ART. 5

(1) Regimul juridic al dreptului de proprietate publică este reglementat de prezenta lege, dacă prin legi organice speciale nu se dispune altfel.

(2) Dreptul de proprietate privată al statului sau al unităților administrativ-teritoriale asupra bunurilor din domeniul privat este supus regimului juridic de drept comun, dacă legea nu dispune altfel.

ART. 6

(1) Fac parte din domeniul public sau privat al statului sau al unităților administrativ-teritoriale și bunurile dobândite de stat în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, dacă au intrat în proprietatea statului în temeiul unui titlu valabil, cu respectarea Constituției, a tratatelor internaționale la care România era parte și a legilor în vigoare la data preluării lor de către stat.

(2) Bunurile preluate de stat fără un titlu valabil, inclusiv cele obținute prin vicierea consimțământului, pot fi revendicate de foștii proprietari sau de succesorii acestora, dacă nu fac obiectul unor legi speciale de reparare.

(3) Instanțele judecătorești sunt competente să stabilească valabilitatea titlului.

CAP. 2

Regimul juridic al proprietății publice

ART. 7

Dreptul de proprietate publică se dobândește:

- a) pe cale naturală ;
- b) prin achiziții publice efectuate în condițiile legii;
- c) prin expropriere pentru cauză de utilitate publică ;
- d) prin acte de donație sau legate acceptate de Guvern, de consiliul județean sau de consiliul local, după caz, dacă bunul în cauză intră în domeniul public;
- e) prin trecerea unor bunuri din domeniul privat al statului sau al unităților administrativ-teritoriale în domeniul public al acestora, pentru cauză de utilitate publică ;
- f) prin alte moduri prevăzute de lege.

ART. 8

(1) Trecerea bunurilor din domeniul privat al statului sau al unităților administrativ-teritoriale în domeniul public al acestora, potrivit [art. 7](#) lit. e), se face, după caz, prin hotărârea Guvernului, a consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București ori a consiliului local.

(2) Hotărârea de trecere a bunurilor poate fi atacată, în condițiile legii, la instanța de contencios administrativ competent în această materie teritorial se află bunul.

(3) Trecerea în domeniul public a unor bunuri din patrimoniul societăților comerciale, la care statul sau o unitate administrativ-teritorială este acționar, se poate face numai cu plăți cu acordul adunării generale a acționarilor societății comerciale respective. În lipsa acordului menționat, bunurile societății comerciale respective pot fi trecute în domeniul public numai prin procedura exproprierii pentru cauză de utilitate publică și după o justă și prealabilă despăgubire.

ART. 9

(1) Trecerea unui bun din domeniul public al statului în domeniul public al unei unități administrativ-teritoriale se face la cererea consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local, după caz, prin hotărârea Guvernului.

(2) Trecerea unui bun din domeniul public al unei unități administrativ-teritoriale în domeniul public al statului se face, la cererea Guvernului, prin hotărârea consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local.

ART. 10

(1) Dreptul de proprietate publică încetează, dacă bunul a pierit ori a fost trecut în domeniul privat.

(2) Trecerea din domeniul public în domeniul privat se face, după caz, prin hotărârea Guvernului, a consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local, dacă prin Constituție sau prin lege nu se dispune altfel.

(3) Hotărârea de trecere a bunului în domeniul privat poate fi atacată în condițiile [art. 8](#) alin. (2).

ART. 11

(1) Bunurile din domeniul public sunt inalienabile, insesizabile și imprescriptibile, după cum urmează :

- a) nu pot fi înstrăinate; ele pot fi date numai în administrare, concesionate sau închiriate, în condițiile legii;
- b) nu pot fi supuse executării silite și asupra lor nu se pot constitui garanții reale;
- c) nu pot fi dobândite de către alte persoane prin uzucapiune sau prin efectul posesiei de bună-credință asupra bunurilor mobile.

(2) Actele juridice încheiate cu încălcarea prevederilor alin. (1) privind regimul juridic al bunurilor din domeniul public sunt lovite de nulitate absolută.

ART. 12

(1) Bunurile din domeniul public pot fi date, după caz, în administrarea regiilor autonome, a

prefecturilor, a autorităților administrației publice centrale și locale, a altor instituții publice de interes național, județean sau local.

(2) Darea în administrare se realizează, după caz, prin hotărârea Guvernului sau a consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local.

(3) Titularul dreptului de administrare poate să posedă, să folosească bunul și să dispună de acesta, în condițiile actului prin care i-a fost dat bunul în administrare. Dreptul de administrare va putea fi revocat numai dacă titularul său nu-și exercită drepturile și nu-și execută obligațiile nescute din actul de transmitere.

(4) În litigiile privitoare la dreptul de administrare, în instanță titularul acestui drept va sta în nume propriu. În litigiile referitoare la dreptul de proprietate asupra bunului, titularul dreptului de administrare are obligația să arate instanței cine este titularul dreptului de proprietate, potrivit prevederilor Codului de procedură civilă. Titularul dreptului de administrare răspunde, în condițiile legii, pentru prejudiciile cauzate ca urmare a neîndeplinirii acestei obligații. De asemenea, neîndeplinirea acestei obligații poate atrage revocarea dreptului de administrare.

(5) În litigiile prevăzute la alin. (4), statul este reprezentat de Ministerul Finanțelor Publice, iar unitățile administrativ-teritoriale, de către consiliile județene, de Consiliul General al Municipiului București sau de consiliile locale, care dau mandat scris, în fiecare caz, președintelui consiliului județean sau primarului. Acesta poate desemna un alt funcționar de stat sau un avocat care să-l reprezinte în fața instanței.

(6) Dispozițiile alin. (4) și (5) sunt aplicabile și în litigiile privitoare la dreptul de concesiune, închiriere sau la dreptul de proprietate asupra bunurilor concesionate sau închiriate.

ART. 13

(1) Servituțiile asupra bunurilor din domeniul public sunt valabile numai în măsura în care aceste servituții sunt compatibile cu uzul sau interesul public cărora îi sunt destinate bunurile afectate.

(2) Servituțiile valabil constituite anterior intrării bunului în domeniul public se mențin în condițiile prevăzute la alin. (1).

ART. 14

(1) Închirierea bunurilor proprietate publică a statului sau a unităților administrativ-teritoriale se aprobă, după caz, prin hotărârea Guvernului, a consiliului județean, a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local, iar contractul de închiriere va cuprinde clauze de natură să asigure exploatarea bunului închiriat, potrivit specificului acestuia.

(2) Contractul de închiriere se poate încheia, după caz, cu orice persoană fizică sau juridică, română sau străină, de către titularul dreptului de proprietate sau de administrare.

ART. 15

Concesionarea sau închirierea bunurilor proprietate publică se face prin licitație publică, în condițiile legii.

ART. 16

(1) Sumele încasate din închirierea sau din concesionarea bunurilor proprietate publică se fac, după caz, venit la bugetul de stat sau la bugetele locale.

(2) În cazul în care contractul de închiriere se încheie de către titularul dreptului de administrare, acesta are dreptul să încaseze din chirie o cotă-parte între 20 - 50%, stabilită, după caz, prin hotărârea Guvernului, a consiliului județean, a Consiliului General al Municipiului București sau a consiliului local prin care s-a aprobat închirierea.

ART. 17

Statul și unitățile administrativ-teritoriale pot da imobile din patrimoniul lor, în folosință gratuită, pe termen limitat, persoanelor juridice fără scop lucrativ, care desfășoară activitate de binefacere sau de utilitate publică, ori serviciilor publice.

CAP. 3

Dispoziții finale

ART. 18

Evidența contabil-financiară a bunurilor care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale se ține distinct în contabilitate, potrivit normelor metodologice elaborate de Ministerul Finanțelor Publice și aprobate prin hotărâre a Guvernului.

ART. 19

(1) Inventarul bunurilor din domeniul public se întocmește în termen de 9 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) În termen de 45 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Departamentul pentru Administrație Publică Locală va elabora, pe baza propunerilor consiliilor județene, ale Consiliului General al Municipiului București sau ale consiliilor locale, după caz, normele tehnice pentru întocmirea inventarului, pe care le va supune spre aprobare Guvernului.

ART. 20

(1) Inventarul bunurilor din domeniul public al statului se întocmește, după caz, de ministere, de celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și de autoritățile publice centrale care au în administrare asemenea bunuri.

(2) Centralizarea inventarului menționat la alin. (1) se realizează de către Ministerul Finanțelor Publice și se supune spre aprobare Guvernului.

ART. 21

(1) Inventarul bunurilor care alcătuiesc domeniul public al unităților administrativ-teritoriale se întocmește, după caz, de comisii special constituite, conduse de președinții consiliilor județene, respectiv de primarul general al municipiului București sau de primari.

(2) Inventarele întocmite potrivit prevederilor alin. (1) se însușesc, după caz, de consiliile județene, de Consiliul General al Municipiului București sau de consiliile locale.

(3) Inventarele astfel însușite se centralizează de consiliul județean, respectiv de Consiliul General al Municipiului București, și se trimit Guvernului, pentru ca, prin hotărâre, să se ateste apartenența bunurilor la domeniul public județean sau de interes local.

ART. 22

Ministerele, celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, autoritățile publice centrale, consiliile județene, Consiliul General al Municipiului București și consiliile locale, după caz, sunt obligate să facă înregistrarea operațiunilor de modificare a regimului juridic al bunurilor din domeniul public al statului sau al unităților administrativ-teritoriale.

ART. 23

Litigiile cu privire la delimitarea domeniului public al statului, județelor, comunelor, orașelor sau al municipiilor sunt de competența instanțelor de contencios administrativ.

ART. 24

În termen de 30 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Ministerul Finanțelor Publice va elabora normele metodologice prevăzute la [art. 18](#), pe care le va supune spre aprobare Guvernului.

ART. 25

În accepțiunea prezentei legi, prin sintagma domeniul public, cuprins în [art. 477](#) din Codul civil, se înțelege domeniul privat al statului sau al unităților administrativ-teritoriale, după caz.

ART. 26

În termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Guvernul va elabora un proiect de lege privind restituirea în natură sau în echivalent a imobilelor preluate în mod abuziv de stat în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989.

ART. 27

Prezenta lege intră în vigoare la 60 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României. Pe aceeași dată se abrogă orice dispoziție contrară.

ANEXA 1

LISTA

cuprinzând unele bunuri care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale*)

*) Enumerarea din prezenta anexă are un caracter exemplificativ.

I. Domeniul public al statului este alcătuit din următoarele bunuri:

1. bogățiile de orice natură ale subsolului, în stare de zăcământ;
2. spațiul aerian;
3. apele de suprafață, cu albiile lor minore, malurile și cuvetele lacurilor, apele subterane, apele maritime interioare, faleză și plajă maritimă, cu bogățiile lor naturale și cu potențialul energetic valorificabil, marea teritorială și fundul apelor maritime, canalele navigabile interioare;
4. pârâurile și terenurile destinate împduririi, cele care servesc nevoilor de cultură, de producție ori de administrație silvică, iazurile, albiile pârâielor, precum și terenurile neproductive incluse în amenajamentele silvice, care fac parte din fondul forestier național și nu sunt proprietate privată;
5. terenurile care au aparținut domeniului public al statului înainte de 6 martie 1945; terenurile obținute prin lucrări de îndiguiri, de desecări și de combatere a eroziunii solului; terenurile institutelor și stațiilor de cercetări științifice și ale unităților de învățământ agricol și silvic, destinate cercetării și producerii de semințe și de material sditor din categoriile biologice și de animale de ras;
6. parcurile naționale;
7. rezervațiile naturale și monumentele naturii;
8. patrimoniul natural al Rezervației Biosferei "Delta Dunării";
9. resursele naturale ale zonei economice și ale platoului continental, împreună cu platoul continental;
10. infrastructura căilor ferate, inclusiv tunelele și lucrările de artă;
11. tunelele și casetele de metrou, precum și instalațiile aferente acestuia;
12. drumurile naționale - autostrăzi, drumuri expres, drumuri naționale europene, principale, secundare;
13. canalele navigabile, cuvetele canalului, construcțiile hidrotehnice aferente canalului, ecluzele, apărările și consolidările de maluri și de taluzuri, zonele de siguranță de pe malurile canalului, drumurile de acces și teritoriile pe care sunt realizate acestea;
14. rețelele de transport al energiei electrice;
15. spectre de frecvență și rețele de transport și de distribuție de telecomunicații;
16. canalele magistrale și rețelele de distribuție pentru irigații, cu prizele aferente;
17. conductele de transport al gaziului, al produselor petroliere și al gazelor naturale;
18. lacurile de acumulare și barajele acestora, în cazul în care activitatea de producere a energiei electrice este racordată la sistemul energetic național, sau cele cu tranșee pentru atenuarea undelor de viitură;
19. digurile de apărare împotriva inundațiilor;
20. lucrările de regularizare a cursurilor de ape;
21. cantoanele hidrotehnice, stațiile hidrologice, meteorologice și de calitate a apelor;
22. porturile maritime și fluviale, civile și militare - terenurile pe care sunt situate acestea, diguri, cheiuri, pereuri și alte construcții hidrotehnice pentru acostarea navelor și pentru alte activități din navigația civilă, bazine, acvatorii și enale de acces, drumuri tehnologice în porturi, monumente istorice aflate în porturi, cheiuri și pereuri situate pe malul căilor navigabile, în afara incintelor portuare destinate activităților de navigație;
23. terenurile destinate exclusiv instrucției militare;

24. pichetele de grăniceri și fortificațiile de apărare a țărilor;
25. pistele de decolare, aterizare, căile de rulare și platformele pentru îmbarcare-debarcare situate pe acestea și terenurile pe care sunt amplasate;
26. statuile și monumentele declarate de interes public național;
27. ansamblurile și siturile istorice și arheologice;
28. muzeele, colecțiile de artă declarate de interes public național;
29. terenurile și clădirile în care își desfășoară activitatea: Parlamentul, Președinția, Guvernul, ministerele și celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și instituțiile publice subordonate acestora; instanțele judecătorești și parchetele de pe lângă acestea; unitățile ale Ministerului Apărării Naționale și ale Ministerului Administrației și Internelor, ale serviciilor publice de informații, precum și cele ale Direcției generale a penitenciarelor; serviciile publice descentralizate ale ministerelor și ale celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și prefecturile, cu excepția celor dobândite din venituri proprii extrabugetare, care constituie proprietatea privată a acestora.

II. Domeniul public judeean este alcătuit din următoarele bunuri:

1. drumurile judeene;
2. terenurile și clădirile în care își desfășoară activitatea consiliul judeean și aparatul propriu al acestuia, precum și instituțiile publice de interes judeean, cum sunt: biblioteci, muzee, spitale judeene și alte asemenea bunuri, dacă nu au fost declarate de uz sau interes public național sau local;
3. rețelele de alimentare cu apă realizate în sistem zonal sau microzonal, precum și stațiile de tratare cu instalațiile, construcțiile și terenurile aferente acestora.

III. Domeniul public local al comunelor, orașelor și municipiilor este alcătuit din următoarele bunuri:

1. drumurile comunale, vicinale și străzile;
2. piețele publice, comerciale, târgurile, oboarele și parcurile publice, precum și zonele de agrement;
3. lacurile și plajele care nu sunt declarate de interes public național sau judeean;
4. rețelele de alimentare cu apă, canalizare, termoficare, stațiile de tratare și epurare a apelor uzate, cu instalațiile, construcțiile și terenurile aferente;
5. terenurile și clădirile în care își desfășoară activitatea consiliul local și primăria, precum și instituțiile publice de interes local, cum sunt: teatrele, bibliotecile, muzeele, spitalele, policlinicile și altele asemenea;
6. locuințele sociale;
7. statuile și monumentele, dacă nu au fost declarate de interes public național;
8. bogațiile de orice natură ale subsolului, în stare de zăcământ, dacă nu au fost declarate de interes public național;
9. terenurile cu destinație forestieră, dacă nu fac parte din domeniul privat al statului și dacă nu sunt proprietatea persoanelor fizice ori a persoanelor juridice de drept privat;
10. cimitirele ortodoxe și comunale.

NOT :

Reproducem mai jos prevederile [art. II](#) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 206/2000.

"ART. 2

Lista cuprinzând unele bunuri care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale, [anex](#) la Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 24 noiembrie 1998, se completează la pct. I, II și III conform prevederilor [art. I.](#)"

[Art. I](#) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 206/2000 modifică prevederile [art. 166](#) din Legea înv. mântului nr. 84/1995, republicată. Reproducem mai jos forma valabilă la 22 decembrie 2005 pentru alineatele din [art. 166](#) care se referă la domeniul public și care au fost modificate inițial prin [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 206/2000](#).

"ART. 166

[...]

(4¹) Terenurile și clădirile în care își desfășoară activitatea unitățile de învățământ preuniversitar de stat - grădinițe, coli generale, primare și gimnaziale, licee, seminarii teologice, grupuri colare, coli de arte și meserii și coli postliceale - fac parte din domeniul public al comunelor, orașelor și municipiilor, respectiv al sectoarelor municipiului București, și sunt în administrarea consiliilor locale ale comunelor, orașelor și municipiilor, respectiv ale sectoarelor municipiului București, în același mod teritorial își desfășoară activitatea, prin delegare către consiliile de administrație ale unităților de învățământ. Celelalte componente ale bazei materiale sunt de drept proprietatea unităților de învățământ preuniversitar de stat și sunt administrate de acestea. Nu fac parte din domeniul public al comunelor, orașelor și municipiilor, respectiv al sectoarelor municipiului București, terenurile și clădirile de înțeles de unitățile de învățământ în baza unor contracte de închiriere, concesiune sau comodat, proprietarii acestora fiind alte persoane fizice sau juridice.

(4²) Terenurile și clădirile în care își desfășoară activitatea unitățile de învățământ special de stat fac parte din domeniul public judeean, respectiv al municipiului București, și sunt în administrarea consiliului judeean, respectiv a consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București, în același mod teritorial își desfășoară activitatea, prin delegare către consiliile de administrație ale unităților de învățământ respective. Celelalte componente ale bazei materiale a unităților de învățământ special public sunt de drept proprietatea unităților de învățământ respectiv și sunt administrate de acestea.

(4³) Schimbarea destinației bazei materiale a instituțiilor și unităților de învățământ preuniversitar se poate realiza numai cu avizul conform al ministrului educației și cercetării. Înstrăinarea sau schimbarea destinației bunurilor din baza materială a învățământului fără avizul ministrului educației și cercetării constituie infracțiune și se pedepsește conform legii penale. Actele de înstrăinare sau de schimbare a destinației bunurilor din baza materială a învățământului fără avizul conform al ministrului educației și cercetării sunt nule. Administrarea procesului educațional din unitățile de învățământ preuniversitar și special de stat prevăzute la alin. (4¹) și (4²) se face de către inspectoratele colare judeene, respectiv de Inspectoratul colar al Municipiului București.

(4⁴) Terenurile și clădirile în care își desfășoară activitatea inspectoratele colare, casele corpului didactic, palatele și cluburile copiilor și elevilor, cluburile sportive colare, centrele și cabinetele de asistență psihopedagogică, centrele logopedice, cabinetele colare, precum și alte unități din subordinea Ministerului Educației și Cercetării, ale căror cheltuieli curente și de capital se finanțează de la bugetul de stat, fac parte din domeniul public al statului și sunt administrate de Ministerul Educației și Cercetării, prin inspectoratele colare judeene și prin delegare către consiliile de administrație ale acestor unități. Celelalte componente ale bazei materiale sunt de drept proprietatea unităților și instituțiilor respective și sunt administrate de acestea.

(4⁵) *** Abrogat

(4⁶) Terenurile și clădirile preluate în mod abuziv de stat după data de 4 septembrie 1940 de la persoane fizice sau juridice fac parte din domeniul privat al statului în condițiile legii și pot face obiectul unor acte normative de restituire.

[...]"
